

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz (przewodniczący)

SSN Anna Kozłowska

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi powoda
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem
Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 25 lutego 2015 r., sygn. akt I ACa (...),
w sprawie z powództwa „K.” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
przeciwko „E.” Spółce Akcyjnej w G.
o ustalenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 kwietnia 2018 r.,
zażalenia strony powodowej
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 15 maja 2017 r., sygn. akt I ACa (...),

1. oddała zażalenie;

2. nie obciąża skarżącej kosztami postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...) postanowieniem z dnia 15 maja 2017 r. odrzucił skargę „K.” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa tej spółki przeciwko „E.” spółce akcyjnej w G. o ustalenie, zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z

dnia 27 lutego 2015 r. Podkreślił, że Sąd Okręgowy w G. wyrokiem z dnia 12 maja 2014 r. oddalił powództwo „K.” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. o ustalenie, że oświadczenie złożone przez „E.” Spółkę Akcyjną w G. dnia 3 kwietnia 2013 r. i dnia 26 kwietnia 2013 r. o wypowiedzeniu części umowy sprzedaży energii wytwarzanej w OZE z dnia 12 kwietnia 2010 r. nie wywołało skutku prawnego i w rezultacie umowa ta pozostaje w mocy co do wszystkich swoich postanowień oraz ustalił, że oświadczenie złożone przez pozwaną dnia 26 kwietnia 2013 r. o rozwiązaniu w części ramowej umowy sprzedaży praw majątkowych z dnia 12 kwietnia 2010 r., nie wywołało skutku prawnego i w rezultacie umowa ta pozostaje w mocy co do wszystkich swoich postanowień oraz orzekł o kosztach postępowania. Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 25 lutego 2015 r. oddalił apelację powódki i orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego, na skutek zaś apelacji pozwanej zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że oddalił powództwo o ustalenie, że oświadczenie złożone przez pozwaną w piśmie z dnia 26 kwietnia 2013 r. o rozwiązaniu w części umowy sprzedaży praw majątkowych z dnia 12 kwietnia 2010 r. nie wywołało skutku prawnego i w rezultacie umowa ta pozostaje w mocy co do wszystkich swoich postanowień oraz orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego. Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 11 grudnia 2015 r., IV CSK [...] /15 odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej wniesionej przez powódkę od wyroku Sądu Apelacyjnego i orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego. W dniu 16 grudnia 2016 r. powódka złożyła skargę o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 25 lutego 2015 r.

Sąd Apelacyjny, odrzucając skargę, uznał, że sama okoliczność, iż w analogicznej sprawie, która toczyła się przeciwko pozwanej z powództwa innego podmiotu niż powódka w niniejszej sprawie, Sąd Najwyższy po wydaniu przez Sąd Apelacyjny w (...) wyroku objętego rozpoznawaną obecnie skargą powódki, uchylił inny wyrok Sądu Apelacyjnego w (...) i przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania, nie stanowi przesłanki przewidzianej w art. 403 § 2 k.p.c. mogącej stanowić podstawę wznowienia postępowania. Nie można przy tym abstrahować od okoliczności, że Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 11 grudnia 2015 r., IV CSK [...] /15 odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi

kasacyjnej od wydanego w tej sprawie wyroku Sądu Apelacyjnego. Zauważył ponadto, że w art. 401¹ k.p.c. ustawodawca przewidział wprowadzić możliwość wznowienia postępowania z uwagi na późniejsze wydanie orzeczenia, ale odnosi się to jedynie do orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego stwierdzających niezgodność z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą aktu normatywnego, na podstawie którego zostało wydane zaskarżone orzeczenie.

W dniu 5 czerwca 2017 r. powódka wniosła zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego. Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła naruszenie art. 403 § 2 k.p.c. przez nieprawidłowe uznanie, że nie zachodzi przypadek wykrycia nowych okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które miały wpływ na wynik sprawy i które uzasadniały wznowienie postępowania. Wskazując na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2016 r., podkreśliła, że został on wydany w identycznym stanie faktycznym, ale zawiera odmienne rozstrzygnięcie. Zwróciła też uwagę na konieczność zapewnienia jednolitego orzecznictwa w takich samych sprawach oraz zasadę prawa do sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy (art. 45 Konstytucji).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednolicie przyjmuje się, że wykrycie okoliczności faktycznych lub dowodów w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. dotyczy jedynie faktów i środków dowodowych, które istniały już przed uprawomocnieniem się zaskarżonego orzeczenia, zaś środek dowodowy, który powstał po uprawomocnieniu się orzeczenia nie stanowi ustawowej podstawy wznowienia postępowania (zob. w szczególności uchwała składu siedmiu sędziów z dnia 21 lutego 1969 r., III PZP 63/68, OSNCP 1969, nr 12, poz. 208). Odnosi się to również do sytuacji, gdy Sąd Najwyższy po uprawomocnieniu się kwestionowanego w skardze wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 25 lutego 2015 r. odmienne rozstrzygnął sprawę, w której występowały identyczne okoliczności faktyczne. Zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c., można żądać wznowienia postępowania w razie późniejszego wykrycia prawomocnego wyroku, ale tylko takiego, który dotyczy tego samego stosunku prawnego, a nie - jak w niniejszej sprawie - innego, choćby identycznego stosunku prawnego. Poza tym jedynie orzeczenie Trybunału

Konstytucyjnego może stanowić podstawę wznowienia postępowania w sytuacji określonej w art. 403 § 4 k.p.c.

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 1 i § 3 k.p.c.).

jw